

Motrilgo hondoratzeak.

Ur gezadun errekaetok haren bidea amaitzen dute mediterraneoan Motrileko itsasertzera iriztean.

Inoiz ez da erraza izan ura edukitzea andaluziako kostaldean. Erromatarrak arduratu ziren beraien akueduktuen bitartez ura diztantzia luzeetara barreiatzeaz.

Ez ziren bakarrak izan beraien begiak jartzen lur aberats hauetan.

Kostalde guztian zehar, dorre eta talaia islamikoek oraindik ere itsasoa eta haren bidaiariei zaintzen dituztela ematen du. Babeserako sistema hauek gure historia gogorarazten egiten digute eta denbora gatazkatsu, baina baita aberatsetara ere garraiatzen gaituzte.

Oraintsuko historia bat itsaso zain dago.

Ontzi desberdinen hondakinak Motrileko itsaz hondoan etzanik daude, hondoratze baten hondarrak.

Horain dela denbora gutxi, Motrileko arrantzale lokalek arrainak murriztu zirela nabaritu zuten. Orduan arrantza-ontziren batzuk hondoratzea erabaki zuten, arrezife artifizial bat uretan sortzeko.

Egitura hauen funtzioa arrainak erakartzea da eta hauei aterpea ematea da, hemen beiratuak, dontzeilak, serranoak eta barbarinak bezelako arrain ezpezieak aurkitu ditzakegu.

Honela habitat berri bat sortu zen, espezie ezberdinak horrela garatu eta erreproduzitu daitezke, eta, horrela, itsasertzeko poblazio ikteoak ugaritzen dira, arrantza leku lokalak hobetuz.

Baina arrantzale batzuk sareak gertuegi sartzera arriskatu ziren, eta asko itsasontzi ondoratuen artean ahaztuak geratu ziren. Sare hauek inoiz ez diote arrantzatzeari utzi, eta haiek harrapatuta hiltzen dira animalia asko.

Beste espezie batzuek burdin eta egurrezko eskeleto hauetan aurkitzen dute substratu sendo bat bertan finkatzeko.

Egitura hauen onura lortzen duten organismoak asko dira. Aszidiak, ceriantosak, anemonak, polipoak, koralak eta espirógrafoak, komunitate bentonikoan nabarmentzen dira.

Horrelako arrezife artifizialen zokoen artean komuna da itsas aingiraren bat aurkitzea. Lirainak eta luzeak dira, eta egunez ezkutatuak egoten dira, beti edozein mehatxuri adi, eta ehiza ilunabarraren ondoren hasteko prest.

Arrezifera hurreratzen diren harrapariak asko dira, harrapakin kontzentratuen ugaritasunagatik hain gutxi espazioa murrizt batean.

Kubertaren algen artean makurtua, txoko batek geldi deskantsatzen du.

Haren amasketa geldoa da eta sosegatuta. Zefalopodoen ikuste bikain eta pigmentazioa aldatzeko gaitasunak txokoari denborarekin iez egiten edo kamuflatzen uzten dieten.

Astiro, haren gorputza inguratzen duen mantua izurtzean, itsasontzi hondoratutik mugitzen hasten da aterpe seguruago baten bila, edo elikatu daitekeen harrapakin desorientaturen baten bila abiatzen da, Motrileko uretan hondoratutako arrastoen artean.